

عنوان مقاله:

القانون و جایگاه عطر درمانی در پیشگیری از ابتلا به بیماری ها یا مداوای آن ها به عنوان روشی درمانگر

محل انتشار:

مجله دین و سلامت, دوره 8, شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

Masoumeh Dehghan - Assistant Professor of History, Shiraz University, Shiraz, Iran

Mahboubeh Farkhondehzadeh - Assistant Professor, Faculty of Theology and Islamic Studies, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran

Majid Nimrozi - Assistant Professor, Faculty of Iranian Medicine, Shiraz University of Medical Sciences, Shiraz, Iran

خلاصه مقاله:

عطر درمانی نوعی طب گیاهی است که از روغن گیاهان برای مداوای بیماری، حفظ سلامت و بهبود جسم و ذهن استفاده می شود. هدف این پژوهش که با رویکرد تحلیلی محتوا گردآوری شده است، بازخوانی کارکرد دارویی عطرها (جانوری و گیاهی) در پیشگیری از ابتلا به بیماری ها یا مداوای آن ها به عنوان روشی درمانگر است تا از این رهگذر اهمیت رایحه درمانی در روش درمانی ابن سینا به عنوان روشی کاربردی یا داروی مکمل تبیین و بررسی شود. مطالعات نشانگر آن است که در تاریخ پزشکی و داروسازی، عطرها به عنوان ادویه مفرد و مرکب کاربرد داشته اند. در میان پزشکان مسلمان، ابن سینا مهم ترین طبیبی بود که از مواد معطر برای تشخیص و مداوای بیماری بهره برده است. نحوه استعمال عطرها به صورت استنشام، استنشاق، استحمام، چکاندن، بخور و ماساژ بوده است و در مواردی به شیوه داروی خوراکی هم تجویز شده است.

کلمات کلیدی:

AL- Ghanoun, Aromatherapy, Avicenna, Medicinal plants, ابن سینا, القانون, رایحه درمانی, گیاهان دارویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1869748>

